

10-16 octombrie

Legea ca învățător

Sabat după-amiază

Text de memorat: „Să iubești pe Domnul, Dumnezeuul tău, cu toată _____ ta, cu tot _____ tău și cu toată _____ ta.”

(Deuteronomul 6:5)

Avertizându-i pe galateni cu privire la legalism, Pavel scria: „Dacă s-ar fi dat o Lege care să poată da viața, într-adevăr, neprihănirea ar veni din Lege” (Galateni 3:21). Bineînțeles, dacă vreo lege ar fi putut „da viața”, atunci aceea ar fi fost Legea lui Dumnezeu. Și totuși, ceea ce vrea să spună Pavel este că nici chiar Legea lui Dumnezeu nu ne poate da viață nouă, păcătoșilor. De ce? „Dar Scriptura a închis totul sub păcat, pentru ca făgăduința să fie dată celor ce cred, prin credința în Isus Hristos” (Galateni 3:22).

Legea nu poate da viață păcătoșilor, dar scopul ei este să ne arate că avem nevoie de har. Atunci, Legea are doar un rol negativ, adică, există doar pentru a ne descoperi păcatele?

Nu, Legea este și pentru a ne îndrepta spre calea vieții, care se găsește doar în Isus. În aceasta ar trebui să constea și adevărata educație: să ne îndrume spre o viață de har, de credință și de supunere față de Hristos. De aceea, în această săptămână vom învăța despre rolul pe care îl are Legea lui Dumnezeu în educația creștină. Pe parcursul studiului, vom vedea ce ne poate învăța încă Legea, deși nu ne poate salva, despre credință, despre har și despre dragostea lui Dumnezeu pentru o omenire căzută.

17 octombrie – Dar pentru construcții Conferințe (colectă)

17 octombrie – Ziua Administrării Creștine a Vieții

Cartea Deuteronomul conține ultimele cuvinte adresate de Moise israeliților, noii generații – a generației care avea să intre în țara promisă. Dar, mai înainte, Moise are câteva cuvinte și instrucțiuni foarte clare.

1. Ce înseamnă să te temi de Domnul?

Deuteronomul 31:9-13

Dumnezeu a plănuț cum să ți dea Legea Sa poporului Israel. El a luat toate măsurile pentru ca legile Lui să nu fie uitate. Dumnezeu este un educator îndelung răbdător. El învață și repetă, trimite profeți și îi folosește pe slujitorii Lui pentru a transmite mesajul Său. Scrierile Vechiului Testament, în mare parte, vorbesc despre strădania lui Dumnezeu de a-i învăța pe copiii Lui să urmeze calea vieții.

Observă în versetele menționate mai sus modul în care subliniază Moise cât este de important ca generațiile următoare să învețe Legea. El descrie învățarea ca pe un proces în două faze: Mai întâi, copiii vor *auzi* Legea și apoi vor învăța „*să se teamă de Domnul, Dumnezeul [lor]*” (Deuteronomul 31:13). Adică, învățarea Legii presupune că temerea de Dumnezeu nu va fi o urmare naturală a cunoașterii Legii, ci un proces. Cuvintele lui Moise sugerează că temerea și cunoașterea de Dumnezeu sunt un proces, între ele nu există o relație imediată de cauză-efect.

De asemenea, ce înseamnă „*teme-te de Dumnezeu*” când oamenilor li se spune: „*Să iubești pe Domnul, Dumnezeul tău, cu toată inima ta, cu tot sufletul tău și cu toată puterea ta*” (Deuteronomul 6:5)? Poate că putem face o comparație cu modul în care un copil îl iubește pe un tată iubitor și se teme de el – un tată care își manifestă dragostea și grija demonstrând că știe ce spune și care face ce spune! Dacă ai un astfel de tată, când greșești, vei suporta consecințele acelor greșeli. Da, noi putem și trebuie să-L iubim pe Dumnezeu și, în același timp, să ne temem de El. Nu sunt două noțiuni care se contrazic. Cu cât învățăm mai mult despre Dumnezeu, cu atât vom ajunge să-L iubim mai mult datorită bunătății Sale. Și totuși, cu cât ajungem să cunoaștem mai mult despre Dumnezeu, cu atât îl vom putea venera și mai mult, deoarece, prin contrast, putem vedea cât de sfânt și neprihănit este El, cât de păcătoși și nelegiuți suntem noi și cum doar datorită harului – un dar nemeritat – nu suntem nimiciți.

Cum înțelegi ce înseamnă să îl iubești pe Dumnezeu și, în același timp, să te temi de El?

Când află că va muri în curând, Moise este conștient de situația pe care o va lăsa în urmă. El știe că, după moartea lui, israeliții vor intra în țara promisă. Și mai știe că ei se vor răzvrăti când vor ajunge la mult dorita lor destinație.

2. Ce pregătiri face Moise înainte de moartea sa? Care erau îngrijorările lui principale și cum le-a abordat?

Deuteronomul 31:14-27

Se pare că Moise vorbește aici ca un învățător care se pregătește să fie înlocuit. El știe că elevii lui s-au purtat urât în prezența lui în clasă; nu este atât de naiv, încât să creadă că nu se vor mai răzvrăti în absența sa. Îi însărcinează pe leviții care au purtat chivotul legământului să așeze cartea legii lângă chivot ca să fie ca „un martor”. Moise nu transmite doar un plan de lecție pentru cel care îl va înlocui. El dă mai departe o mărturie. Moise vorbește despre cartea legii de parcă ar fi o ființă vie care deține puterea de a mustra inimile oamenilor.

3. Cum era Legea un „martor” împotriva lor? Cum înțelegem acest concept în Noul Testament? Cum ne arată Legea că avem nevoie de har?

Romani 3:19-23

În Deuteronomul 31, Dumnezeu îl învață pe Moise o cântare, îi poruncește să o scrie și să îi învețe pe israeliți cântarea ca „să-Mi fie martoră împotriva copiilor lui Israel” (vers. 19). Vedem iarăși personificate directivele lui Dumnezeu. O cântare este mai ușor de învățat și de răspândit. Iar când este martoră, are capacitatea de a-i determina pe oameni să se uite la ei înșiși și să vadă ce spune despre ei.

Marți, 13 octombrie

„Atunci vei izbândi...”

În Biblie aflăm despre alte urmări ale cunoașterii și ascultării de Legea lui Dumnezeu.

4. Ce i-a spus Domnul lui Iosua și cum ni se aplică nouă, astăzi, îndemnul din versetele de mai jos?

Iosua 1:7,8 _____

Această definire a succesului ca fiind un derivat al ascultării poate părea contrară modului în care se măsoară succesul în lumea noastră. Astăzi, mulți cred că dovezile succesului sunt inovația, creativitatea și încrederea în sine. Pentru a avea succes într-un anumit domeniu, se cere un talent extraordinar și asumarea riscului. Totuși, în ochii lui Dumnezeu, succesul necesită un set diferit de resurse.

5. Ce spun versetele următoare despre raportarea noastră la Legea lui Dumnezeu?

Apocalipsa 12:17; 14:12 _____

Romani 1:5; 16:26 _____

Iacov 2:10-12 _____

Nu contează că e vorba de Vechiul sau de Noul Testament, de Vechiul sau de Noul legământ: în calitate de creștini care cred în Biblie, noi suntem chemați la supunere față de Legea lui Dumnezeu. Călcarea Legii, cunoscută și ca păcat, poate să ducă doar la durere, suferință și moarte veșnică. Cine n-a simțit pe propria piele sau cine n-a văzut cu ochii lui urmările păcatului, ale călcării Legii lui Dumnezeu? Așa cum Israelul antic izbutea când asculta de Legea lui Dumnezeu (chiar dacă și israeliții aveau nevoie de har), nu s-a schimbat nimic nici pentru noi, astăzi. Așadar, ca parte a educației creștine, noi trebuie să ascultăm de Legea lui Dumnezeu, ascultarea fiind parte din ceea ce înseamnă să trăiești prin credință și să te încrezi în harul lui Dumnezeu

De ce mai este important să ținem Legea, dacă nu suntem salvați prin ascultarea de ea?

Există mari beneficii ce decurg din ascultarea de Legea lui Dumnezeu, după cum este demonstrat de oamenii pe care Dumnezeu i-a ajutat să propășească. Iosua a urmat îndeaproape poruncile lui Dumnezeu și a fost un bun conducător pentru Israel. Domnul le-a spus israeliților de nenumărate ori că, dacă vor ține Legea, vor izbuti.

6. Care sunt motivele-cheie pentru care Ezechia a avut succes?

2 Cronici 31:20,21

Indiferent de cadrul educațional în care ne aflăm, trebuie să subliniem importanța ascultării. Totuși, elevii nu sunt naivi. Mai devreme sau mai târziu, ei vor constata o realitate dureroasă: că și pe unii oameni care sunt credincioși, iubitori și ascultători îi lovesc nenorocirile. Cum explicăm acest lucru?

Adevărul este că nu putem. Trăim într-o lume a păcatului și a răului, într-o lume în care marea luptă face ravagii și niciunul dintre noi nu este imun.

7. Ce ne învață textele următoare despre această întrebare grea?

Marcu 6:25-27

Iov 1 și 2

2 Corinteni 11:23-29

Fără îndoială, oamenii buni și credincioși, care respectă Legea lui Dumnezeu, nu au prosperat mereu, cel puțin nu în sensul în care înțelege lumea prosperitatea. Și tot aici ar putea fi un răspuns parțial la această întrebare dificilă – o întrebare care va fi ridicată cu siguranță, pe măsură ce căutăm să arătăm importanța Legii. Ce înțelegem noi prin „prosperitate”? Ce spune psalmistul? „Căci mai mult face o zi în curțile Tale decât o mie în altă parte” (Psalmii 84:10). Nu este nicio îndoială că, potrivit standardelor lumii, nici chiar cei credincioși lui Dumnezeu și supuși Legii Lui nu „prosperă” întotdeauna, cel puțin pentru acum. Dacă am spune că lucrurile stau altfel, le-am face un deserviciu elevilor.

Cum ne ajută următoarele versete să înțelegem de ce oamenii care sunt credincioși suferă încă în această viață? Evrei 11:13-16

Isus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, a fost singurul care a avut o viață de ascultare desăvârșită de Tatăl și o supunere desăvârșită față de Legea Sa. El a făcut aceasta nu doar ca să poată fi înlocuitorul nostru, ci și pentru ne fi exemplu.

8. Ce ne spun versetele de mai jos despre ascultarea Sa?

- Luca 2:51,52 _____
- Filipeni 2:8 _____
- Evrei 5:8 _____
- Ioan 8:28,29 _____

Ioan a exprimat cel mai bine acest lucru când a scris: „Cine zice că rămâne în El trebuie să trăiască și el cum a trăit Isus” (1 Ioan 2:6). Când privim la Hristos și la slujirea Lui pe pământ, vedem cum a fost pe placul Tatălui Său prin supunerea Lui. Isus a împlinit profeția și a înălțat Legea lui Dumnezeu în toată viața Sa.

Dumnezeu i-a spus lui Moise să scrie Legea Sa ca să fie un martor pentru Israel, iar Domnul Isus a fost personificarea vie a acestui martor pentru apostoli, ucenici, păcătoși și sfinți. Acum, noi nu avem doar un set de reguli de urmat, ci și exemplul lui Isus, care a fost un om ca noi. Ca învățători, cel mai bun model pe care îl putem prezenta elevilor este Isus și modul în care a ascultat El de Tatăl.

„Acea așa-numită credință în Hristos care învață că păcătosul este scutit de obligația de a asculta de Dumnezeu nu este credință, ci încumetare. «Căci prin har ați fost mântuiți, prin credință. Și aceasta nu vine de la voi, ci este darul lui Dumnezeu» (Efeseni 2:8). «Tot așa și credința, dacă n-are fapte, este moartă în ea însăși» (Iacov 2:17). Domnul Hristos spunea despre Sine înainte de a veni pe pământ: «Vreau să fac voia Ta, Dumnezeule, și Legea Ta este în fundul inimii Mele» (Psalmii 40:8). Și chiar înainte de a Se înălța iarăși la ceruri, El a declarat: «Eu am păzit poruncile Tatălui Meu și rămân în dragostea Lui» (Ioan 15:10). Sfânta Scriptură ne spune: «Și prin aceasta știm că îl cunoaștem, dacă păzim poruncile Lui. ... Cine zice că rămâne în El trebuie să trăiască și el cum a trăit Isus» (1 Ioan 2:3-6).” – Ellen G. White, *Calea către Hristos*, p. 61

Ce poți face ca să urmezi mai bine exemplul lui Isus în toate aspectele vieții tale și să fii, astfel, și un învățător mai bun pentru alții? De ce faptele noastre vorbesc mult mai tare decât vorbele noastre?

„Iubirea, temelia creației și a răscumpărării, este baza adevăratei educații. Acest lucru este făcut clar în Legea pe care a dat-o Dumnezeu ca să fie o călăuză a vieții. Prima și cea mai mare poruncă este: «Să iubești pe Domnul, Dumnezeul tău, cu toată inima ta, cu tot sufletul tău, cu toată puterea ta și cu tot cugetul tău» (Luca 10:27). A-L iubi pe El, pe Cel Nesfârșit, pe Cel Atotcunoscător, cu toată puterea, cu toată mintea și cu toată inima înseamnă cea mai înaltă dezvoltare a oricărei puteri. Înseamnă că în toată făptura – trup, minte și suflet în aceeași măsură – va fi refăcut chipul lui Dumnezeu.

Asemenea primei porunci este și cea de-a doua: «Să iubești pe aproapele tău ca pe tine însuși» (Matei 22:39). Legea iubirii pretinde consacrarea trupului, a minții și a sufletului în slujba lui Dumnezeu și a semenilor noștri. Și această slujire, în timp ce face să fim o binecuvântare pentru alții, ne aduce nouă înșine cele mai mari binecuvântări. Altruismul stă la baza oricărei dezvoltări reale. ... Devenim din ce în ce mai mult părtași la natura divină. Suntem potriviți pentru cer, pentru că primim cerul în inimile noastre.” – Ellen G. White, *Educație*, p. 16

Studiu la rând:**Isaia 43–49*****Evangelizare, subcapitolul „Durata unui efort de evangelizare și încheierea campaniei”***

1. Pentru ce anume spune Domnul că Și-a alcătuit un popor?

2. A cui știință este prefăcută în nebunie?

3. Unde scrie despre idoli care se duc în robie?

4. Ce li se spune cerurilor, pământului și munților să facă atunci când Domnul îl mângâie pe poporul Său?

5. Unde și de ce era pierdută jumătate din munca de evangelizare?

